

hen eenige damned Dutschman tot ons overkomen, waar over wij hartelijk lachten.

De wind krimpt; evenwel daar het weder kalm is, zullen wij heden nacht in de Noordzee blijven kruisen en anders morgen te Brouwershaven binnen vallen.

Ik vergeet aan te tekenen, dat de kapitein ons gister avond onthaalde op – karnemelk met rijst. Dit is eene bijzonderheid, omdat niet op alle schepen gekarnd wordt.

30 Maart.

De kapitein besluit, daar wij niet vooruit komen, te Brouwershaven te ankeren, alwaar wij tegen den middag aankwamen. Dáár vindt men eene veilige reede, zoo als wij weinigen bij ons te lande hebben. Wij zouden evenwel gewenscht hebben dat wij de zee gehouden hadden.

Wij hebben heden avond een schoon gezigt op onderscheiden kustvuren. Dat van Schouwen is een helder draaiend licht, hetwelk nu onlangs is daargesteld. Het wordt om de minuut verduisterd. Als men het niet weet, schijnt het of er op ééns een ster oprijst om voor een oogenblik te verdwijnen. Dit licht staat op een hoogen kolom, op een der duinen aan zee en wordt door een uurwerk in beweging gebracht. Ik hoop het van nabij te zien.

31 Maart–1 April.

Alle de passagiers maakten plan om met den kapitein aan wal te gaan, waartoe de loodscommissaris eene groote sloep had afgezonden. Na een uur zeilens in eene vrij onstuimige zee, kwamen wij te Brouwershaven aan, alwaar ieder uitliep, want, wij kwamen met een Io vivat! binnen. Na ons in de herberg ververscht en een voorraad moppen aangekocht te hebben, die wij onder de kinderen wierpen, paken wij ons in wagens of Zeeuwsche pietjes, die ons door fraaie dorpen en langs schoone buitenplaatsen en boerderijen bragten in Zierikzee, alwaar wij bij van Oppen¹⁾ het middagmaal namen. Wij wandelden het zindelijke stadje door, alwaar veel welvaren schijnt te zijn, en bezigtigden de groote voor eenige jaren uitgebrande kerk, die, hoewel

1) Dit hotel bestaat nog onder denzelfden naam.